



Lachen alstublieft het is feest!

Een blijspel
in drie bedrijven

voor 5 vrouwen
(van tussen de leeftijd van 45 en 65 jaar)

door

PETER VAN DEN BIJLLAARDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LACHEN ALSTUBLIEFT HET IS FEEST** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER VAN DEN BIJLLAARDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jannie - Aardige vrouw. Ze heeft een klein beetje de leiding van de groep vrijwilliger van een verzorgingstehuis.

Bep - Gemoedelijk type. Is niet gauw kwaad te krijgen. Woont bij Jannie in.

Julia - Chagrijnig mens. Heeft een uitgesproken hekel aan Jodie. Het is de bedoeling dat Julia in het Stuk én in de Sketch overdreven deftig praat.

Greet - Danseres. Gewoon type. Goed gevoel voor humor.

Jodie - De jongste van het stel. Tevens de brutaalste. Houdt ervan Julia te jennen. Goed gevoel voor humor. Woont bij Jannie in. Heeft deze week keukencorvee'...

DECOR:

En omdat de Sketch in het 3e bedrijf zich op een (zogenaamd...) klein toneeltje afspeelt leent dit stuk er zich uitstekend voor om in de gordijnen spelen. Tijdens het **1e en 2e bedrijf** speelt men in een **Huiskamer!** En omdat er het één en ander tijdens de pauze van toneel moet kan men die **huiskamer** het best eenvoudig aankleden.
. Men komt op en gaat af via de zijkant.

HUISKAMER:

Men zet aan de achterkant een klein kastje, of dressoir neer, waarop een schaal met veel fruit en een mooi kunstwerk.

Links uit het midden staat een drie-zitsbank met ernaast 2 kleine clubfauteuils. Ertussen een salontafel. Een stevige...! Want Jodie moet er op kunnen staan...! Daarop een dienblad, waarop weer een koffiekkan staat en 4 kop en schotels, melk en suiker. Op de tafel staat ook een klein bonbonschaaltje waarop enkele kersenbonbons liggen. Onder de tafel liggen (lekker slordig door elkaar...) wat tijdschriften. Op de bank enkele kussentjes.

Rechts zet men een staande plantenbak, die men ook gebruikt, om in het **3e bedrijf** de ludieke afscheiding te maken tussen de

dokterskamer en wachtkamer.

KLEDING:

Iedereen speelt in kleding waarin men zich lekker meent te voelen. Alleen als het belangrijk voor het stuk is geef ik een indicatie.

BIJZONDERHEDEN:

Doet aan het begin van het 2e bedrijf een playbacknummer. Uiteraard mag ze zelf kiezen wel nummer ze doet. En kleedt zich daar ook naar.

Jodie gaat begin 3e bedrijf achterin de zaal staan en reageert (met 'stemmetjes'...) op de WELKOMSTSPEECH van **Jannie**.

Láchen alstublieft, het is feest...

LICHT IN DE ZAAL UIT

DOEK

(Bep zit in een fau. Ze is gekleed in een makkelijk zittend joggingpak en dikke geitenharen sokken. Ze schenkt koffie in haar kopje en doet er 5 schepjes suiker in, roert stevig, drinkt, trekt een vies gezicht en doet er nog een schepje bij. Roert stevig, drinkt en knikt tevreden. Deurbel. Neemt nog snel één slok en gaat af. Meteen weer op en gaat op haar oude plek zitten)

JULIA: *(op. Is zeer smaakvol gekleed. Ze heeft een gebaksdoosje, waarin 6 petit fourtjes)* O heerlijk, je hebt al koffie gezet. *(gaat zitten)*

BEP: Ja, natuurlijk heb ik koffie gezet. *(begint koffie voor Julia in te schenken)* Ik wist toch dat jullie zouden komen. *(zet de kop voor haar neer)*

JULIA: *(kijkt, met een petit fourtje in haar hand, in het rond)* Waarom heb je geen gebaksschoteltjes?

BEP: Ja, ik wist toch niet dat jij gebak mee zou nemen. En zo'n gevalletje stop je toch in één keer in je mond.

JULIA: *(licht verontwaardigd)* Een petit fourtje stop je niet in één keer in je mond. Die zet je keurig op een gebaksschoteltje en die eet je met een klein vorkje. *(zucht overdreven diep)* We gaan onze dure petit fourtjes toch zeker niet met onze handen eten. *(ze zet het petit fourtje terug in het doosje. Zuchtend)* Ik ga wel even schoteltjes halen. *(af)*

BEP: Wat 'n gedoe om zo'n onnozel minigebakje zeg. *(pakt een petit fourtje en leunt behaaglijk achterover)* Moet je zien hé?... *(zachtjes lachend)* Als je nóg een keer gebakje zeg is ie weg. *(ze hapt de helft in één keer weg)*

JODIE: *(op. Gekleed in badjas en badslippers. Haar overdreven in de war. Ze krabt zich overdreven op haar hoofd en gaapt er schaamteloos bij)* Wat ben jij weer vroeg op zeg. *(ploft op de bank neer)* Ja lekker, koffie.

BEP: *(beetje onhoorbaar, omdat ze haar mond nog vol heeft)* Vroeg op, het is al half elf hoor lieverd. En de hele vaat staat nog op het aanrecht. *(ze stopt de rest van het petit fourtje in haar mond en schenkt koffie in)*

JODIE: Wat eet jij nou?

BEP: *(weer met volle mond)* O, niets bijzonders. Julia is langs een mini bakkertje geweest. *(ze zet de kop voor Jodie neer)*

JODIE: *(ziet het gebaksdoosje en kijkt erin)* O, lekker hé. *(pakt een petit fourtje, stopt die in één keer in haar mond, gaat met haar voeten onder zich in de hoek van de bank zitten en trekt haar badjas ver over haar knieën)*

BEP: *(schiets in de lach)* Ja zo kan je er nooit van genieten.

JULIA: *(op met 5 gebaksbordjes en vorkjes. Zogauw ze Jodie ziet)* De keuken ziet er weer vreselijk uit. *(tot Bep)* Zij heeft zeker weer weekcorvee? Deze schoteltjes heb ik eerst moeten afwassen. *(ziet dan de volle mond van Jodie. Grote ogen)* Jij hebt toch niet aan mijn petit fourtjes gezeten hè? *(kijkt tijdens deze zin in het doosje en kijkt Bep met grote ogen aan)* Heb jij haar 2 van deze heerlijke petit fourtjes op laten eten, Bep?

JODIE: *(schudt verontwaardigd haar hoofd en begint te slikken. Dan, nog steeds ietsje onhoorbaar)* Ik heb er maar één genomen.

BEP: *(als Julia haar verbaasd aankijkt steekt ze met een gemaakt beschaamd gezicht haar vinger omhoog)* Ik heb die andere genomen, lieverd.

JULIA: *(zucht overdreven)* Maar kon je dan niet wachten tot ik met de schoteltjes terug was? *(ze gaat zitten, zet een petit fourtje op een schoteltje en twijfelt, zet hem dan weer terug in de doos en zet een ander op het schoteltje)* Of zal ik... *(wijst in het doosje, trekt een ongeduldig gezicht)* Hè, ik vind 't maar moeilijk hoor.

JODIE: Nou, ik niet. Ik vind ze allemaal even lekker.

JULIA: *(als Jodie er één wil pakken schuift ze het doosje bij haar vandaan)* Jij hebt er al een gehad.

JODIE: Op één been kan een mens niet lopen. *(ze doet nu moeite bij het doosje te komen)*

JULIA: *(verschuift het zo onhandig dat het op de grond valt. En omdat ze het deksel heeft opengelaten rolt er minstens één uit. Ze is nu laaiend)* Moet je nou toch eens zien, nu liggen ze op de grond en dat is allemaal jou schuld.

JODIE: Mijn schuld? Jij bent zo bijdehand die doos op de grond te duvelen hoor, niet ik!

JULIA: *(stemverheffing)* Maar omdat jij zo hebberig was er nog een te willen.

JANNIE: *(komt tegelijk met deze zin op en gaat er dwars doorheen. Ze heeft iets gemakkelijks aangetrokken en heeft een doos gebak in haar handen)* Wat is hier nou allemaal aan de hand?

JULIA: Jodie heeft mijn petit fourtjes op de grond gegooid.

JODIE: Helemaal niet, dat heeft ze zelf gedaan.

JANNIE: Ik ben net in de keuken geweest, Jodie.

JODIE: *(overdreven luchtig)* O ja? Én... genoten?

JANNIE: Nee, helemaal niet. Kan jij je nog herinneren wat we hebben afgesproken toen jij hier bij ons kwam wonen?

JODIE: Ja, dat ik ook een deel van de kosten op me zou nemen.

BEP: *(lacht zachtjes)* Ik ben bang dat Jannie iets anders bedoelt, lieverd.

JULIA: Ja, en ik denk dat dat met het weekcorvee te maken heeft.
(kijkt Jannie vragend aan)

JANNIE: Inderdaad. De afspraak is dat degene die weekcorvee heeft er voor zorgt dat iedereen de volgende morgen kan pakken wat hij wil én... dat het dan ook schóón is.

JULIA: Ó zo. *(kijkt Jodie bestraffend aan)*

JODIE: Als ik m'n koffie op heb ga ik aan de vaat beginnen. Zonder koffie 's ochtends ben ik maar een half mens. *(wijst)* Is dat gebak?

JANNIE: Ja, ik heb tompoezen voor bij de koffie gekocht. Maar er is me al iemand voor geweest.

JULIA: *(beetje verongelijkt)* Ja, ik dacht, ik breng wat lekkers mee.

JODIE: O, ik ben dól op tompoezen. *(ze wil de doos van Jannie afpakken)*

JANNIE: Niets daarvan. Jij drinkt razendsnel je koffie op en gaat die rotzooi in de keuken opruimen.

JODIE: Belóófd! *(pakt het - op de grond liggende - petit fourtje op en gaat weer in haar hoek zitten, voeten onder zich. Ze plukt de 'haartjes' en 'vuiltjes' er vanaf en neemt een flinke hap)*

JANNIE: Waarom liggen die gebakjes op de grónd? *(ze zet de doos op tafel en gaat zitten. Bep schenkt intussen koffie in)*

JULIA: *(nog steeds kwaad)* Ja, dat moet je aan mevrouw daar vragen. *(ze pakt nu pas het doosje op, gaat zitten en houdt het Jannie voor)* Wil je er een?

JANNIE: Hebben die op de grond gelegen?

JULIA: Deze niet. Alleen die zij opeet zit onder de viezigheid, want ze zal deze kamer ook wel niet hebben schoongemaakt.

JODIE: *(volle mond)* Nou, ik ben toevállig immuun voor viezigheid.

JULIA: *(heeft er een gepakt)* Wil je deze?

JANNIE: Nee, veel teveel calorieën.

BEP: Nee, en tompoezen niet?

JANNIE: Die heb ik voor jullie gehaald.

JULIA: Ben je nou alweer aan het lijnen?

JANNIE: Alwéér? Ik ben nog niet gestopt.

BEP: En die moorkop gisteren dan?

JANNIE: Gisteren had ik een snoepdag.

BEP: *(schiets in de lach)* O ja, da's waar. Jij houdt er je eigen regeltjes op na.

JANNIE: *(kijkt geamuseerd)* Ja. Eens in de week mag ik iets lekkers. Maar de rest van de week ben ik heel streng voor mezelf.

JULIA: Dus je wilt niet?

JODIE: *(als Jannie nee schudt)* Als niemand hem wil, wil ik 'm wel.

JULIA: Jij krijgt 'm zeker niet. Jij hebt er al drie op.

JODIE: Twee.

BEP: Als je er één over hebt hou me aanbevolen, lieverd.

JANNIE: *(beetje verongelijkt)* En mijn tompoezen dan?

BEP: *(zachtjes lachend)* Daar beginnen we zo meteen aan.

JULIA: *(zet 2 petit fourtjes op schoteltjes, zet er een voor Bep neer)* Hier dan. Maar de laatste twee zijn voor mij en Greet. *(ze gaat achterover leunen en kerft met haar vorkje hele kleine stukjes van het petit fourtje, die ze heel keurig in haar mond steekt)*

JANNIE: *(deurbel)* O, dat zal Greet zijn. Ik doe wel open. *(af)*

BEP: Fijn, dan kunnen we beginnen. En die meid zal ook wel koffie willen. *(ze schenkt in en eventueel zichzelf nog bij. Ze doet er dan weer 6 schepjes suiker in)*

GREET: *(op. Ze is danseres en zodoende een beetje extravagant gekleed)* O lekker. D'r is koffie. Daar ben ik aan toe. *(ploft op de bank neer)*

BEP: Hier lieverd. *(zet de kop voor haar neer)*

GREET: Je bent een schat. O, wat lekker, tompoezen. Mag ik er een?

JULIA: Ik heb petit fourtjes meegenomen, Greet. *(houdt haar het doosje voor)*

GREET: O lekker, die neem ik bij mijn tweede bakkie. *(ze likt eerst de room van de tompoes en eet dan de bovenkant los op)*

JANNIE: Nou jongens, vertel eens, heeft één van jullie al een goed idee?

BEP: *(die net een hap wilde nemen)* Je doelt op de feestmiddag, neem ik aan.

JANNIE: Ja, waar anders op.

BEP: Nee, ik heb nog geen goed idee. *(neemt weer een hap)*

JULIA: We moeten er een middagje van leuke liedjes van maken.

JODIE: Ja, da's 'n goed idee. *(begint heel vals het lied: 'ALLE DUIVEN OP DE DAM' te zingen)*

JULIA: *(Bep kijkt haar lachend aan. Jannie schiet in de lach. Greet proest het uit en slaat meteen haar hand voor de mond, omdat die vol met 'tompoes' zit... Julia kijkt de anderen zuchtend en met een geïrriteerd uiterlijk aan. Bij de laatste 'SJA-LA-LA-LÍE - SJA-LA-LA-*

LÁ' grijpt ze in) Ja, dat soort liedjes bedoel ik natuurlijk niet. Ik heb thuis prachtige liederen van Schubert liggen.

GREET: Moet je voor zoiets niet een beetje muzikaal geschoold zijn, Julia?

JULIA: Onzin. Ik kan het toch ook.

BEP: Ja, maar jij hebt op conservatorium gezeten.

JANNIE: En ik kan al helemaal niet zingen.

JULIA: Geeft niks. De meeste bewoners van het tehuis zijn zo doof als een kwartel. En we gaan natuurlijk oefenen. Eerst met muziek op mijn CD speler en op de avond zelf moeten we natuurlijk een klein kamerorkestje hebben.

BEP: *(met nadruk)* Lieve schat?... Heb jij éinig idee wat zo'n kléin kamerorkestje voor zo'n avond vraagt?

JULIA: Och, met dat soort mensen valt te praten.

JANNIE: Júlia... *(ze kijkt haar doordringend aan)* er ís... helemaal geen geld voor die feestmiddag.

JULIA: Ja, en dat vínd ik toch raar! Als je toch een gezellige middagje voor je bewoners wil houden dan heb je daar toch een bedrag voor over.

JANNIE: Julia... Ze hébben daar in dat tehuis helemaal geen geld. Als er daar al iets kapot gaat moeten ze al alle touwtjes aan elkaar knopen om het te laten repareren.

BEP: Ik kan natuurlijk een paar vrolijke deuntjes op mijn blokfluit blazen.

JANNIE: Maar dat heb je vorig jaar ook al gedaan Bep.

JULIA: Ja en daar waren die bewoners helemaal niet blij mee.

JODIE: Nee, toen jij je versjes op zei stonden ze te springen en te juichen.

JULIA: *(is zwaar beledigd)* Er werd heel behoorlijk voor mijn voordrachten geapplaudisseerd.

JODIE: *(iets zachter, maar wel hoorbaar)* Ja, uit beleefdheid. *(Greet schiet meteen weer in de lach en houdt haar hand voor de mond. Julia wil reageren, maar bedenkt zich)*

JANNIE: Hebben jullie dan helemaal geen goed idee?

BEP: Ik heb me wild gepraktiseerd lieverd, maar ik ben nergens op kunnen komen.

GREET: Ik zou de dans met de zeven sluiers kunnen doen. Jullie weten wel, die dans waarop ik om de minuut een sluijer laat vallen.

JANNIE: Nee, daar moeten we beslist niet aan beginnen. Toen jij vorig jaar die Indianendans deed kwamen die mannetjes al op je af. Laat staan als je ditmaal al die sluiers laat vallen.

GREET: *(lachend)* Ja, maar ik heb er mijn balletpakje onderaan.

JANNIE: Het risico blijft te groot. Sommige hebben het daar aan hun hart hoor.

JODIE: Ik heb een goed idee. *(als ze haar allemaal verrast aankijken, verongelijkt)* Ja, waarom kan ik geen goed idee hebben?

BEP: *(zachtjes lachend)* Omdat jouw ideeën altijd op een drama uitdraaien, lieverd.

JULIA: Ja, en dan drukken we ons nóg vriendelijk uit.

JODIE: *(kijkt zo ongeïnteresseerd mogelijk en met heel even gesloten ogen)* Nou, dan vertel ik het toch niet.

JULIA: Heel verstandig. Drink jij je koffie nou maar en ga dan je keuken op orde brengen. Dan doe je tenminste iets nuttigs. *(Jodie maakt een handeling om haar koffie te pakken)* Je blijft van dat petit fourtjes af hoor. *(ze verschuift meteen het doosje)* Die is van Greet.

JODIE: *(terwijl ze haar koffie pakt, zegt ze zo neerbuigend mogelijk)* Poe, ik hoef die minigebakjes van jou niet hoor. Ik neem wel een tompoes. *(zet er een op een bordje en gaat weer lui achterover leunen, voeten onder zich. Binnen de kortste keren heeft ze de tompoes 'verorbert')*

JULIA: Moet je dat nou toch zien. Ze voert hier niets in huis uit, maar zit wel de hele dag te snoepen.

JODIE: Ja zeg... *(kijkt Jannie en Bep één voor één ontstemd aan)* Kan zij zich de hele tijd zomaar gewoon met mij bemoeien? Ze woont hier toch niet meer.

BEP: Ja, dit kan je niet maken Julia. Je bent uit eigen vrije wil weggegaan, dan moet je je ook niet meer met ons bemoeien.

JODIE: O zo. Ik had het niet beter kunnen zeggen.

JULIA: Sorry. Maar die meid haalt altijd het bloed onder mijn nagels vandaan.

JODIE: Als daar tenminste bloed zit. *(stopt in één keer de laatste helft van de bovenkant van de tompoes in haar mond. Julia wil wat terug zeggen, maar bedenkt zich)*

JANNIE: Goed dan. Vertel ons je goeie idee dan maar Jodie. *(Julia snuift)*

JODIE: *(kijkt Julia heel even vernietigend aan en is dan meteen weer vrolijk. Slikt overdreven een stuk tompoes weg)* Als we nu eens een sketch opvoerden?

JULIA: Een sketch?

JODIE: *(vragend aan Jannie)* Gaat zij er de hele tijd doorheen kletsen?

JANNIE: Laat Jodie uitvertellen Julia. *(Julia snuift)* Wat is een sketch?

JODIE: Nou... dat weet je toch wel, dat is 'n kort toneelstukje. Dan

kunnen de bewoners van dat tehuis tenminste lachen.

JULIA: Ja, ons úitlachen bedoel je.

JANNIE: *(terwijl ze naar Bep en Greet kijkt)* Ik vind dit nog helemaal niet zo'n slecht idee. *(Jodie kijkt Julia met een triomfantelijke grijns aan)*

BEP: Dat heb ik vroeger wel eens gedaan.

GREET: Écht?

BEP: Ja, toen ik 10 was. Tussen de schuifdeuren. Mijn ooms en tantes waren laaiend enthousiast.

GREET: Waar ging dat dan over?

BEP: O, dat weet ik niet meer. Maar ze lagen wel dubbel van het lachen.

JANNIE: En deed je dat in je eentje?

BEP: Welnee, met mijn nichtjes en neefjes. Één was er een kikker. *(schiet in de lach)* O ja, nou weet ik 't weer. Ik was de prinses en ik moest die kikker een kus moest geven. Dan werd hij weer omgetoverd.

JULIA: Ómgetoverd?

BEP: Ja, als prins. De lelijke heks had hem in een kikker veranderd en ik moest hem kussen om de betovering te verbreken. Maar dat wilde ik niet.

JODIE: *(zachtjes lachend)* Dus hij bleef een kikker.

BEP: Nee, dat kon ook niet, want dan zou dat sprookje niet goed eindigen.

JANNIE: Wat heb je dan gedaan?

BEP: *(lachend)* Ik heb hem op z'n wang gezoend.

JULIA: En was dat voldoende?

JODIE: In sprookjes kan alles.

BEP: Nee. Mijn ooms begonnen te roepen dat ik 'm op zijn kikkerbek moest zoenen. Maar die waren toen al dronken. *(drinkt van haar koffie)*

JULIA: Die kikker?

BEP: Nee, mijn ooms.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto